

άλαφροζυγίζω Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄ λ α φ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. ζ υ γ ῖ ζ ω.

Εἶμαι ἑλαφρόνους, μωρός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄ λ α φ ρ ο - ἔ ρ ν ω 2. Πβ. ἄ λ α φ ρ ο ζ υ γ ι ᾶ ζ ω, ἄ λ α φ ρ ο κ α μ π α - ῖ ζ ω.

άλαφρόησκιος ἐπίθ. ἑλαφροήσκιος Λεξ. Ἡπίτ. ἑλαφροήσκιος Ζάκ. Πελοπν. (Λακων. Μάν.) Σίφν. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄ λ α φ ρ ὸ ς καὶ τοῦ οὐς. ἡ σ κ ι ο ς.

1) Ὁ ἔχων σκιὰν ἑλαφράν, ἐπὶ δένδρου, τοῦ ὁποίου σκιὰ δὲν προξενεῖ κεφαλαλγίαν εἰς τὸν κοιμώμενον π' αὐτὸ Σίφν. κ. ἄ. Συνών. ἄ λ α φ ρ ο ῆ σ κ ι ω τ ο ς 1.

2) Ὁ βλέπων εὐκόλως τὰ εἰς ἄλλους ἀφανῆ φαντά- ματα Πελοπν. (Λακων.) κ. ἄ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄ λ α φ ρ ο α ῖ - μα τ ο ς. 3) Ὁ εὐκόλως βλαπτόμενος ὑπὸ φαντασμάτων

Πελοπν. (Μάν.) Σίφν. κ. ἄ. Συνών. ἄ λ α φ ρ ο ῆ σ κ ι ω τ ο ς 5, ἄ λ α φ ρ ο φ ᾶ ν τ α χ τ ο ς 3, ἀντίθ. β α ρ ὴ σ κ ι ο ς. 4) Καχεκτι- κός, ἀδύνατος Ζάκ. Πελοπν. (Λακων.) 5) Ἐλαττωματικὸς κατὰ τὸ πνεῦμα Πελοπν. (Μάν.)

άλαφροήσκιωτος ἐπίθ. ἑλαφροήσκιωτος Ἀθῆν. Ζάκ. Πελοπν. (Αἴγ. Ἀρκαδ. Κυνοῦρ.) ἄ λ α φ ρ ο ῆ σ κ ι ω τ ο ς Ἀθῆν. Ζάκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. κ. ἄ.) — ΔΣολωμ. 269 ἄ λ α φ ρ ὸ σ κ ι ω τ ο ς Ἐλευσ. Πόρ. ἄ λ α φ ρ ο ῆ ὄ ο υ τ ο ς Εὐβ. (Κονίστρ.) ἄ λ α φ ρ ο ῆ σ κ ι ο ν τ ο υ ς Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. ἄ λ α φ ρ ο ῆ σ κ ι ω τ ο ς Θράκ. (Σηλυβρ.) κ. ἄ.

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἄ λ α φ ρ ὸ ς καὶ ἡ σ κ ι ω τ ὸ ς < ἡ σ κ ι ὶ ὠ ν ω.

1) Ὁ ἔχων σκιὰν ἑλαφράν, ὥστε οἱ ὑπ' αὐτὴν κοιμώ- μενοι νὰ κοιμῶνται ἑλαφρῶς, νὰ ἐξυπνοῦν εὐκόλως καὶ νὰ μὴ καταλαμβάνωνται ὑπὸ κεφαλαλγίας, ἐπὶ δένδρου Πε- λοπν. (Αἴγ. Ἀρκαδ.) κ. ἄ. : Ἐ λ α φ ρ ο ῆ σ κ ι ω τ ο δέντρο Αἴγ. Συνών. ἄ λ α φ ρ ὸ ῆ σ κ ι ο ς 1. 2) Ὁ μὴ βαθέως κοι- μώμενος καὶ δυνάμενος εὐκόλως νὰ ἐξυπνήσῃ Πελοπν. (Ἀρκαδ.) 3) Ὁ ἔχων καλὸν ἡσκιον ἢ τύχην, ὃ μὴ ἐπι- βλαβῶς τοὺς ἄλλους ἐπηρεάζων, εὐπρόσδεκτος Κεφαλλ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ. ἄ. Συνών. κ α λ ο ρ ρ ῖ ζ ι κ ο ς. β) Ἐλκυστικός, γλυκὺς, εὐχάριστος Θράκ. (Σηλυβρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) 4) Ὁ βλέπων τὰ εἰς τοὺς ἄλλους ἀφανῆ φαντά- σματα, δαιμόνια, ἐξωτικά, στοιχειὰ κττ. Ἀθῆν. Ἐλευσ. Εὐβ. (Κονίστρ.) Ζάκ. Πελοπν. (Αἴγ. Καλάβρυτ. Κυνοῦρ. κ. ἄ.) Πόρ. Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. — ΔΣολωμ. ἐνθ' ἄν. : Οἱ ἄ λ α - φ ρ ο ῆ σ κ ι ο ν τ' γ λ έ π ν ι τὰ ἔ ξ ο υ τ' κ ᾶ Αἰτωλ. Ὅποιος εἶναι ἄ λ α - φ ρ ο ῆ σ κ ι ω τ ο ς τ ο ῖ ς β λ έ π ν ι τ ο ῖ ς ν ε ρ ᾶ ῖ δ ε ς, ἄ λ λ ε ὥ ς τ ὸ ν κ ρ ο ῦ ν ε χ ω ρ ῖ ς ν ᾶ β λ έ π η τ ῖ π ο τ α ς (ἐκ παραδ.) Καλάβρυτ. Μερικοὶ ἄ λ α φ ρ ὸ σ κ ι ω τ ο ῖ β λ έ π ο ν κ αὶ μ ῖ ᾶ γ υ ν α ῖ κ α κ ᾶ τ α σ π ρ α ν τ υ μ ῆ ν η (ἐκ παραδ.) Πόρ. || Ποίημ.

Ἄ λ α φ ρ ο ῆ σ κ ι ω τ ε κ α λ έ, γ ι ᾶ π έ ς ᾰ π ὴ ρ ε τ' ε ἰ δ ε ς;

— Νύχτα γιομάτη θαύματα, νύχτα σπαρμένη μάγια

ΔΣολωμ. ἐνθ' ἄν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄ λ α φ ρ ο α ῖ μα τ ο ς.

5) Ὁ εὐκόλως βλαπτόμενος ὑπὸ φαντασμάτων Εὐβ. (Κονίστρ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Συνών. ἄ λ α φ ρ ὸ ῆ σ κ ι ο ς 3, ἄ λ α φ ρ ο φ ᾶ ν τ α χ τ ο ς 3.

άλαφροκαμπανίζω ἀμάρτ. ἄ λ α φ ρ ο κ α δ α ν ῖ ζ ω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄ λ α φ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. κ α μ π α ν ῖ ζ ω.

1) Ἐχω βάρος ὀλίγον : Ἀ λ α φ ρ ο κ α δ α ν ῖ ζ εἰ τὸ μετᾶξι (ἤτοι τὸ βάρος του εἶναι δυσανάλογον πρὸς τὸν ὄγκον καὶ εἶναι ἀναγκαία ἢ συσσωρεύσεις πολλοῦ ποσοῦ πρὸς ἀποτέ- λεσιν ὠρισμένου βάρους). 2) Μεταφ. εἶμαι ἑλαφρόνους, μωρός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄ λ α φ ρ ο φ έ ρ ν ω 2.

Πβ. ἄ λ α φ ρ ο ζ υ γ ι ᾶ ζ ω, ἄ λ α φ ρ ο ζ υ γ ῖ ζ ω.

ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

***άλαφροκαμώνω**, ἄ λ α φ ρ ο κ α μ ὴ ν ο ν μ ι Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄ λ α φ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. κ α μ ὴ ν ω.

Εἶμαι εὐκόλος πρὸς κατεργασίαν : Τοῦ χουράφ' γιὰ νὰ καμώνιτι καλὰ δὲν πρέπ' νὰ 'νι βαρὺ, νὰ 'ρ' πουλὸν νιρὸ μέσα, πρέπ' ν' ἀλιβρώσ' κὶ τότε ἄ λ α φ ρ ο κ α μ ὴ ν ι τ ι (πρέπει τὸ χῶμά του νὰ γίνεται ὥς ἄλευρον καὶ τότε καλλιεργεῖται εὐκόλως).

άλαφροκάνταρο τό, ἀμάρτ. ἄ λ α φ ρ ο κ ᾶ ν τ α ρ ο υ Μακεδ. (Σέρρ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄ λ α φ ρ ὸ ς καὶ τοῦ οὐς. κ α ν τ ᾶ ρ ι.

Στατῆρ ζυγίζων ἑλλιπῶς, μεταφ. δὲ ἐπὶ τοῦ μωροῦ. Συνών. ἄ λ α φ ρ ο π α λ ᾶ ν τ ι ζ α. Πβ. ἄ λ α φ ρ ο γ ε ο ρ τ ῆ, ἄ λ α φ ρ ο γ ε ὄ ρ τ ι, ἄ λ α φ ρ ο π α λ ᾶ ν τ ι ζ α ς.

άλαφροκαύκαλος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἑλαφροκαύκαλος Λεξ. Λεγρ. ἑλαφροκαύκαλους Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄ λ α φ ρ ὸ ς καὶ τοῦ οὐς. κ α ὕ κ α λ ο. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Ὁ ἔχων ἑλαφράν κεφαλὴν, ἤτοι μωρός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἄ λ α φ ρ ὸ γ ν ω μ ο ς.

άλαφροκεφαλιά ἢ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄ λ α φ ρ ο κ έ φ α λ ο ς.

Ἀνοησία, μωρία ἐνθ' ἄν. : Κ ᾶ ν ω ἄ λ α φ ρ ο κ ε φ α λ ῖ ᾶ.

άλαφροκέφαλος ἐπίθ. ἑλαφροκέφαλος Λεξ. Ἡπίτ. ἄ λ α φ ρ ο κ έ φ α λ ο ς Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ μεσν. ἐπιθ. ἑ λ α φ ρ ο κ έ φ α λ ο ς. Πβ. Χρον. Μορ. Ρ 605 (ἐκδ. JSchmitt) «αὐτοὶ οἱ Φράγχοι ὅπου θωρεῖς πολλὰ εἶν' θεληματάροι, | ὁμοίως κ' ἑλαφροκέ- φαλοι, εἴ τι τοὺς δόξῃ κάμνου».

Ἀ λ α φ ρ ο κ α ὕ κ α λ ο ς, δ ἰ δ.

άλαφροκοιμοῦμαι, ἑλαφροκοιμοῦμαι Θράκ. (Σαρ- εκκλ. Σηλυβρ.) κ. ἄ. — Λεξ. Λάουνδ. ἄ λ α φ ρ ο κ ο ι μ ο ῦ μ α ῖ Ζάκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Κυπαρισσ.) κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἄ λ α φ ρ ᾶ καὶ τοῦ ρ. κ ο ι μ ο ῦ μ α ῖ.

Κοιμῶμαι ἑλαφρῶς, ὥστε νὰ ἐξυπνῶ ἐκ τοῦ ἐλαχίστου ἤχου ἐνθ' ἄν. : Ἡ γειτόνισσά της ἄ λ α φ ρ ο κ ο ι μ ὴ τ α ν ε καὶ μ ν ῖ γ α ν ᾶ π έ ρ ν α γ ε τ ῆ ν ᾶ κ ο υ γ ε ' ς τ ὸ ν ὕ π ν ο της (ἐκ παραδ.) Κυπα- ρισσ. Συνών. λ α γ ο κ ο ι μ ο ῦ μ α ῖ, ἀντίθ. β α ρ ε ο κ ο ι - μ ο ῦ μ α ῖ.

άλαφροκόκκαλος ἐπίθ. πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄ λ α φ ρ ὸ ς καὶ τοῦ οὐς. κ ὀ κ κ α λ ο.

Εὐκίνητος, ἀκάματος, ἀκούραστος πολλαχ. : Ἀ λ α φ ρ ο - κ ὀ κ κ α λ η γ υ ν α ῖ κ α Πελοπν. (Τρίκκ.) Συνών. ᾰ β ᾶ ρ ε τ ο ς 1, ἄ λ α φ ρ ὸ κ ο λ ο ς 2.

***άλαφρόκολος** ἐπίθ. ἑλαφρόκολος Πόντ. (Χαλδ.) ἄ λ α φ ρ ὸ κ ο λ ο ς Πόντ. (Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄ λ α φ ρ ὸ ς καὶ τοῦ οὐς. κ ὀ λ ο ς.

1) Ὁ μὴ δυνάμενος ἢ ὃ μὴ συνηθίζων νὰ κάθηται ἐπὶ πολλὴν ὥραν εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἐνθ' ἄν. 2) Ἐργατικός, φίλεργος Πόντ. (Χαλδ.) Συνών. ᾰ β ᾶ ρ ε τ ο ς 1, ἄ λ α φ ρ ο - κ ὀ κ κ α λ ο ς, ἀντίθ. β α ρ ὺ κ ο λ ο ς.

άλαφροκοπιὰ ἢ, ἀμάρτ. ἄ λ α φ ρ ο κ ο π ι ᾶ Κύπρ. ἄ λ α - β ρ ο κ ο π ι ᾶ Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρός* καὶ τοῦ οὐσ. *κόπος*. Ὁ μετασχηματισμός κατὰ τὰ πολλὰ εἰς -*ι* ἀφηρεμένα.

Ἀνακούφιοις ἐκ τῶν κόπων.

**άλαφροκοπῶ*, *άλαφροκοπειοῦμαι* Κύπρ. *άλαβροκοπειοῦμαι* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *άλαφρά* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*κοπῶ*, περὶ ἧς ἰδ. Χατζιδ. ἐν Ἀθηνᾶ 22 (1910) 245 κέξ.

Ἀνακουφίζομαι ἐκ τῶν κόπων: "Ἄν μοῦ ἐθέριζες, *άλαβροκοπκεῖομαι*. Ἀλαφροκοπήθηκα πὺν τὲς πολλὰς δουλειῆς. Ἐν ἄλαφροκοπημένος πὺν τὸ ζευκάριν.

άλαφροκουδουνισμένος ἐπιθ. ἀμάρτ. *άλαφρουκ'δου* ὄσμενος Σκόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *άλαφρά* καὶ τοῦ *κουδουνισμένος* μετοχ. τοῦ ρ. *κουδουνίζω*.

Κουφόνους, μωρός: *Εἶν' ἡ καμμέν' λίγου άλαφρουκ'δου* ὄσμεν. "Ο, τι φτάσ' λέει οὐ *άλαφρουκ'δου* ὄσμενος. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άλαφρόγνωμος*.

άλαφροκούκ-κουφος ἐπιθ. Κύπρ. *άλαβροκούκ-κουφος* Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρός* καὶ τοῦ οὐσ. *κουκ-κούφα*.

1) Ὁ ἔχων ἰσχνὴν καὶ ἀδύνατον κεφαλὴν: Ἐν δέχεται ὁ βούς μου νὰ τοῦ ντζίσης 'ς τὴν τδεφαλὴν, γιατί ἔν' *άλαφροκούκ-κουφος* || Ἄσμ.

Τῶαί χάμνα με πὺν τὰ μαλλιά τῶαί πιάσ' με πὺν τὰ θέρκα, γιατί εἴμ' *άλαφροκούκ-κουφη*, πονῶ τὴν τδεφαλὴν μου (*χάμνα* = ἄφησε). Συνών. *φτενοκέφαλος*. 2) Ὁ ἔχων λέπραν εἰς τὴν κεφαλὴν. Συνών. *κασσιδιάρης*.

3) Μεταφ. ὁ μὴ ἀνεχόμενος τὰ παράδοξα.

**άλαφρολάλατσο* τό, *έλαφρολάλατσον* Πόντ.(Χαλδ.) *άλαφρολάλατσον* Πόντ. (Οἶν. Χαλδ. κ. ἄ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρός* καὶ τοῦ οὐσ. *λαλάτσι*.

Λίθος έλαφρός, κίσηρις. Συνών. *άλαφρόπετρα*.

άλαφρομυαλιά ἡ, *έλαφρομυαλιά* Λεξ. Περίδ. *άλαφρομυαλιά* πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρόμυαλος*.

Κουφόνοια, μωρία. Συνών. *άλαφράδα*, *άλαφροσύνη*, *άλαφρωμάρα*, *κουταμάρα*.

άλαφρόμυαλος ἐπιθ. *έλαφρόμυαλος* Λεξ. Λάουνδ. Περίδ. Ἡπίτ. *άλαφρόμυαλος* σύνηθ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρός* καὶ τοῦ οὐσ. *μυαλό*.

Ἀνόητος, μωρός: Ἀνθρώπος *άλαφρόμυαλος*. Γυναῖκα *άλαφρόμυαλη* σύνηθ. Μοῦ τὰ λές καθὼς τὰ λένε οἱ κακοὶ καὶ οἱ στραβοὶ καὶ οἱ *άλαφρόμυαλοι* ΚΠαλαμ. Τρισεύγ. 61. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άλαφρόγνωμος*.

άλαφρομυαλούσης ἐπιθ. Κυκλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρόμυαλος*. Ὁ μεταπλασμός κατὰ τὸ *άλαφρονούσης*.

Ἄλαφρόμυαλος, ὁ ἰδ.

άλαφρονοῦσα ἐπιθ. θηλ. Κρήτ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρός* καὶ τοῦ οὐσ. *νοῦς* διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -*οῦσα*, περὶ ἧς ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 193.

Ἀνόητος, μωρά.

άλαφρονούσης ἐπιθ. Ζάκ. Θήρ. Κρήτ. κ. ἄ. Οὐδ. *άλαφρονούσικο* Κρήτ. κ. ἄ.

Ἐκ τοῦ θηλ. ἐπιθ. *άλαφρονοῦσα*. Περί τοῦ σχηματισμοῦ ἰδ. ἈνθΠαπαδόπ. ἐν Ἀθηνᾶ 37 (1925) 197.

Εὐθήθης, μωρός. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άλαφρόγνωμος*.

άλαφροντύνω ἐνιαχ. *άλαφροντύνου* Μακεδ. κ. ἄ. Μετοχ. *άλαφροντύνμενος* πολλαχ. *άλαφροντύνμενος* πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *άλαφρά* καὶ τοῦ ρ. *ντύνω*. Παρά Σομ. *άλαφροντύνω*.

Ἐνδύω τινὰ δι' έλαφρῶν ένδυμάτων: *Εἶμαι άλαφροντύνμενος* πολλαχ.

άλαφροξυλξά ἡ, Πελοπν. (Κορινθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρός* καὶ τοῦ οὐσ. *ξύλο*. Ὁ μεταπλασμός κατὰ τὰ εἰς -*ξά* ὄν. φυτῶν.

Τὸ φυτὸν ἀκτὴ ἡ μέλαινα (*sambucus nigra*) τῆς τάξεως τῶν αἰγοκληματωδῶν (*caprifoliaceae*) μὲ ξύλον έλαφρὸν καὶ ἀπαλὴν έντεριώνην. Συνών. *άφροξυλξά*, *κουφοξυλξά*, *σαμποῦκος*. [**]

άλαφροπαίρνω Ἀθῆν. Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Γορτυν.) κ. ἄ. —ΚΠαλαμ. Ἀσάλ. ζωή ² 103.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. *άλαφρά* καὶ τοῦ ρ. *παίρνω*.

1) Σηκώνω τι έλαφρῶς μόλις έγγίζων ΚΠαλαμ. ένθ' ἄν.: Ποίημ.

Ὁ φτερωτὸς ὠραῖος ἕπνος κι ὁ ἄλλος . . .

. . . ἀπλώνοντας τὰ χέρια | σὲ *άλαφροπῆραν*

2) Ἐλαφρῶς καὶ μόλις ἀκούω τι ἐκ τυχαίας συμπτώσεως Ἀθῆν.: Τὸ *άλαφροπῆρε* τ' ἀφτί μου. β) Δέν ἀκούω καλῶς, παρακούω Πελοπν. (Γορτυν.): Τὸ *άλαφροπῆρα*.

3) Δέν λαμβάνω ζήτημά τι ὑπὸ σπουδαίαν έποψιν, κρίνω τι ἀπροσέκτως καὶ έπιτολαίως Πελοπν. (Ἀνδρίτσ. Γορτυν.) κ. ἄ.: Ἐμένα μοῦ τὸ εἶπαν αὐτό, ἄλλὰ τὸ *άλαφροπῆρα* Γορτυν. κ. ἄ. *Μῆν τ' άλαφροπαίρνης*, γιατί εἶναι σπουδαῖο Ἀνδρίτσ. κ. ἄ.

άλαφροπαλάντζα ἡ, ἀμάρτ. *έλαφροπαλάντζα* Πελοπν. (Γορτυν.) *άλαφροπαλάτζα* Πελοπν. (Ἀρκαδ. Δημητσάν.) *άλεφροπαλάτζα* Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *άλαφρός* καὶ τοῦ οὐσ. *παλάντζα*.

Πλάστιγξ ἡ στατὴρ ζυγίζων έλλιπῶς καὶ μεταφ. ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου, τοῦ έλαφρόνου ένθ' ἄν.: Δέν κρατεῖ μὲ σειρὰ 'ς τὴν *κουβέντα* του, εἶναι *άλαφροπαλάτζα* Δημητσάν. Ἐν καίτζει κ' εἶναι ἡ *άλεφροπαλάτζα*! (δέν κάθεται καὶ αὐτὸς ὁ μωρός!) Σύμ. Οὔ, ἡ *έλαφροπαλάντζα*! (περιφρονητικῶς ἐπὶ τοῦ ἀνοήτου) Γορτυν. Συνών. *άλαφροκάνταρο*. Πβ. *άλαφρογορξορή*, *άλαφρογορξόρετι*, *άλαφροπαλάντζας*.

άλαφροπαλάντζας ἐπιθ. ἀμάρτ. *άλαφροπαλάντζας* Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ. ἄ. *άλαφροπαλάτζας* Θεσσ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *άλαφροπαλάντζα*.

Ὁ ἔχων έλλιπείς τὰς φρένας, ἀνόητος, μωρός, ὁ κατὰ φρ. συνών. ζυγίζων ἀπὸ τοῖς *άλαφρὲς* (πβ. *άλαφρός*). Συνών. ἰδ. ἐν λ. *άλαφρόγνωμος*. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀλαφροπαλάντζας παρωνύμ. Στερελλ. (Ζίλιστ.)

άλαφροπάτης ἐπιθ. Ζάκ. κ. ἄ. *άλαφροπάτ'ς* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *άλαφροπατῶ*.

